

afdække, om ansatte i Politiets Efterretningstjeneste har udvist fejl og forsømmelser.

Det er, som om forslaget fokuserer på og forudsætter, at der er begået fejl og forsømmelser i Politiets Efterretningstjeneste. Justitsministeren har offentligt udtalt, at Politiets Efterretningstjeneste har handlet lodret i strid med regeringserklæringen af 1968. Denne alvorlige beskyldning finder vi i Venstre ikke at der er belæg for. Og der er kun et svar på den beskyldning: Hvis justitsministeren føler sig overbevist om, at det er ministerens undersåtter, der har handlet ulovligt, så er det bare om at komme i gang med en straffesag.

Vi er imod en kafkask proces, der slet ikke giver de mistænkte de retsgarantier, som tilkommer personer, der tiltales i ordinære straffesager.

I øvrigt vil undersøgelsen vare i årevis, den vil koste skatteborgerne millioner af kroner, og den vil ikke føre til noget som helst. De vigtigste vidner er afgået ved døden, og tusindvis af sager er for længst makuleret. Det eneste, der er helt sikkert ved en sådan undersøgelse, er, at politiets efterretningsarbejde vil blive lammet og Danmark vil stå uden en tjeneste for vor indre sikkerhed i adskillige år.

At forfølge Politiets Efterretningstjeneste på denne måde er at vende totalt op og ned på virkeligheden. Det er, som om Politiets Efterretningstjeneste er blevet regeringens fjende.

Derfor er det vigtigt for os i Venstre i dag at slå fast, så det ikke kan misforstås: Det er ikke efterretningstjenesterne, der er en trussel mod vor sikkerhed. Efterretningstjenesterne er derimod en nødvendig del af det danske demokrati og et værn imod de kræfter, der modarbejder vort demokrati.

Der er al mulig grund til at minde om, hvad det var for en tid, vi levede under under den kolde krig. Den kolde krig, som alt for mange har glemt, og alt for mange aldrig har fået lov at høre om i skolen.

Den kolde krig var en tid, hvor en radikal partisekretær deltog i partikongresser i DDR og siddende på podiet under DDR's faner lyttede til propagandataler i et regime, der på alle tænkelige måder undertrykte menneskerettighederne. Denne kammeratlige adfærd indbragte den radikale partisekretær en belønning i form af ferierejse med familie til Østtyskland.

Efter Murens fald fortæller de østtyske kontakter, at alle vidste, at det var Stasi, der stod for kontakterne til Det Radikale Venstre,

som i den grad betragtede vore egne allierede i NATO som fjenden.

Den kolde krig var en tid, hvor yderliggående danske socialister oprettede egne efterretningstjenester og opererede som agenter for DDR-regimet og glad og gerne udleverede oplysninger om egne landsmænd til undertrykkerne i Øst.

Skulle det danske demokrati så ikke dengang have værget sig mod den form for landsskadelig virksomhed? Og skal man ikke i dag væрге sig mod de nazister, der ønsker et racerent Danmark?

Forrædere kan aldrig udpeges på forhånd, og forrædere findes også under dække af såkaldt lovlig virksomhed. Derfor er efterretningstjenesterne nødvendige, og de må i sagens natur have en vis grad af hemmelighed.

Det, vi ønsker i Venstre, er nu et bredt samarbejde, og at vi ser fremad. Vi ønsker en diskussion, der tager udgangspunkt i, hvilke opgaver efterretningstjenesterne har efter Jerntæppets fald. Den internationale udvikling fordrer selvsagt, at arbejdsområderne defineres anderledes nu end for blot ti år siden. En sådan åben debat om dette ville også være et bidrag til at afskaffe de mange myter om efterretningstjenesternes virke.

Vi ønsker i Venstre en bred politisk enighed om efterretningstjenesternes fremtid. Det er den debat, det nu drejer sig om. Vi vender os mod den ensidige rettlige undersøgelse, som regeringen foreslår.

Jeg skal derfor på Venstres vegne til sidst her i dag rette en indtrængende anmodning til regeringen: Drop den undersøgelse. Begrav lovforslaget. Hvis regeringen lover at begrave undersøgelsen og lovforslaget, så garanterer vi i Venstre for et komfortabelt flertal, og vi garanterer, at vi vil være til stede og bidrage til, at begravelsen bliver så smuk som mulig.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var ret morsomt at høre om det med, hvad den radikale partisekretær i forne tider havde deltaget i af festivitas i Østblokken. Det skal jeg sådan set ikke kommentere, andet end blot minde fru Birthe Rønn Hornbech om, at hun jo også har udtrykt bestyrrelse over den infiltration, der skete i Venstres Ungdom, hvor de små uskyldige lam i Venstres Ungdom blev forsøgt hvervet for den rette lære, som fru Birthe Rønn Hornbech vist har sagt til en avis.